

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ Αλέξης Παπαχελάς

Το ξέφρενο πάρτι ξανάρχισε

ΣΚΙΤΣΟ ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΠΕΤΡΟΥΛΑΚΗ ΣΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Κάθε Έλληνας χαιρέται που ο τουρισμός θα πάει τόσο καλά φέτος και που ξένοι –κυρίως– αγοράζουν συνεχώς οικόπεδα και σπίτια στα ελληνικά νησιά. Με τον κίνδυνο να φανεί κανείς «γκρινιάρης» την ώρα του μεγάλου πάρτι, όμως, κάποιος πρέπει να θέσει ερωτήματα που ζητούν απάντηση. Από τη μία, έχουμε μια εκτόξευση επισκεπτών και αγοραστών. Από την άλλη, έχουμε μια προφανή ανεπάρκεια υποδομών και σχεδιασμού.

Από πού να ξεκινήσει κανείς; Το πρόβλημα της κίνησης, που γίνεται αφόρητο τους μήνες αιχμής, όταν μια απόσταση που κάποτε χρειαζόταν 15 λεπτά για να τη διανύσεις τώρα παίρνει μία και ώρα; Από τη συλλογή και επεξεργασία των σκουπιδιών, που βρίσκεται ακόμη στα μέσα του 20ού αιώνα; Την έλλειψη δικτύων ύδρευσης και αποχέτευσης; Τα λιμάνια που είναι φτιαγμένα για τη δεκαετία του 1970; Το ζήτημα του νερού;

Πέρα από αυτά, βεβαίως, υπάρχει και η μεγάλη εικόνα. Έχει να κάνει με το «τι αντέχει» κάθε νησί από οικοδομικής απόψεως. Πολλά νησιά, ειδικά στις Κυκλάδες, βρίσκονταν σε μια ξέφρενη πορεία που μετέτρεπε μεγάλες εκτάσεις σε αστικά τοπία. Ηλθε η κρίση και μπήκε ένα φρένο. Τώρα, όμως, το πάρτι ξανάρχισε και δεν μοιάζει να μπορεί κανείς να βάλει κάποιους όρους και περιορισμούς.

Οι δημοτικές αρχές νιώθουν ότι τους ξεπερνούν οι προκλήσεις και οι πιέσεις από μικρά και μεγάλα συμφέροντα. Συμβιβάζονται, αδρανούν και μαζεύουν ψήφους για την επόμενη αναμέτρηση. Το κράτος δεν κάνει τίποτα, γιατί το πολιτικό κόστος θα είναι μεγάλο. Οι άνθρωποι που έδωσαν μάχες πριν από πολλά χρόνια έχουν αρχίσει και εγκαταλείπουν τον αγώνα, καθώς μεγαλώνουν και βλέπουν το παιχνίδι να χάνεται.

Ο φόβος μου είναι πως στο τέλος η κουλτούρα του

«ό,τι να 'ναι» θα γίνει μπούμερανγκ για το brand της χώρας και των διαφόρων προορισμών. Αυτό ήδη συμβαίνει με μερικά από τα πλέον τουριστικά νησιά που δεν μπορούν να λύσουν τα στοιχειώδη, όπως το θέμα της ασφάλειας και των σκουπιδιών. Είναι τρελό κάποιος να ξοδεύει εκατομμύρια για ένα σπίτι και μετά να συνειδητοποιεί ότι οι υποδομές γύρω από την επένδυσή του είναι εντελώς τριτοκοσμικές. Ή να πληρώνει 1.000 ευρώ το δωμάτιο και μετά να μπλέκει στην ατέλειωτη κίνηση ή να βλέπει βρώμικα καλντερίμια.

Ενας ταξιδεμένος φίλος προβλέπει ότι τελικά η «σωτηρία» θα έλθει από τους ξένους που αγοράζουν ιδιοκτησίες εδώ και θα αρχίσουν κάποια στιγμή να απαιτούν υποδομές και υπηρεσίες που να συνάδουν με τις αξίες των επενδύσεών τους. Μπορεί να είναι έτσι, αλλά αυτό με θυμώνει πολύ, γιατί δείχνει ότι δεν μπορούμε μόνοι μας να προστατεύσουμε την κληρονομιά, την περιουσία, το brand μας. Και η ζημιά που προκαλείται θα είναι δύσκολα αναστρέψιμη, εάν δεν υπάρξουν σχεδιασμός, περιορισμοί και αυστηρή επιβολή όρων και κανόνων.

DOCUMENTO Η Ντάμα

Πώς δουλεύει αυτό μπαμπά;

Και στην περίπτωση Λιγνάδη και τώρα, με την υπόθεση των παρακολουθήσεων, η κυβέρνηση είναι ανίκανη να αποδεσμεύσει το Μαξίμου από τις εύλογες αντιδράσεις της κοινωνίας.

«Οχι μόνο η χώρα μας, αλλά και ολόκληρη η Ευρώπη είναι αντιμέτωπη με αυτήν την απειλή», απάντησε ο Γιάννης Οικονόμου σε ερώτηση που δέχθηκε για το ζήτημα των παρακολουθήσεων και τις αντιδράσεις της αντιπολίτευσης.

*** Ναι ρε Γιάνναρε, το ξέραμε μήνες τώρα. Έχουν γίνει σχετικά ρεπορτάζ από τα μεγαλύτερα διεθνή ΜΜΕ του κόσμου. Στην παρούσα φάση όμως μας ενδιαφέρει για την Ελλάδα. Μας ενδιαφέρει αν παρακολουθούνται οι πολιτικοί αρχηγοί, μας ενδιαφέρει αν παρακολουθούν εμάς τους ίδιους, μας ενδιαφέρει αν η ΕΥΠ – μετά τη φωτογραφική τροπολογία – παρακολουθεί όποιον θέλει, όποτε θέλει, στο όνομα της Εθνικής Ασφάλειας και ο παρακολουθούμενος δεν το μαθαίνει ποτέ.

*** Για όλα φταίει κάποιος άλλος. Ποτέ ο Μπυσσά-

κης, ποτέ η κυβέρνηση. Η φάση είναι «τι να κάνουμε; Παρακολουθούν και στο εξωτερικό». Ξέρω εγώ, σε ποιον να πούμε, αν είναι, να κάνει κάτι; Σε ποιον να ζητήσουμε ευθύνες και εξηγήσεις;

*** Και μιας και μιλάμε για παρακολουθήσεις, να πούμε και ένα μπράβο, από εδώ, από τη στήλη, στον Άγγελο Προβολισιάνο για τη συνέντευξη του Χρήστου Μαυρίκη που δημοσιεύτηκε στο κυριακάτικο Documento, την οποία και «ρούφηξα» μεταξύ ήλιου, θάλασσας και τζιν με grapefruit soda.

*** Ο «κοριός» του Κυριάκου Μπυσσάκη μίλησε για την εποχή που παρακολουθούσε για λογαριασμό του πατέρα του σημερινού πρωθυπουργού τον Ανδρέα Παπανδρέου και αρκετούς άλλους του ΠΑΣΟΚ, ενώνοντας με τις αφηγήσεις του τις δύο χρονικές συγκυρίες, το τότε με το τώρα, που έχουν όμως κοινό παρανομαστή και φυσικό κοινό... επώνυμο.

*** «Μαθαίναμε τα ραντεβού που έκλεινε ο Ανδρέας Παπανδρέου λόγω χάρη με τον αρχιεπίσκοπο. Έκλεινε ραντεβού ο Ανδρέας Παπανδρέου για την

Τετάρτη; Μπαίναμε σφήνα την Τρίτη εμείς. Έτσι λίγες μέρες πριν από τις εκλογές βγήκε ο Κωνσταντίνος Μπυσσάκης και είπε για να κοροϊδέψει τον Ανδρέα Παπανδρέου: «Όπου πάω από πίσω μου έρχεται και ο Ανδρέας. Τώρα τελευταία ακολουθεί και τη Μαρίκα. Όπου και να πάει η Μαρίκα από πίσω ο Ανδρέας», είπε.

*** Δεν φτάνει δηλαδή που παρακολουθούσε τον πολιτικό του αντίπαλο, κλέβοντας του την εξουσία, το πρόγραμμα, πληροφορίες και ό,τι άλλο ήθελε, ήθελε να βγει κι από πάνω. Αλλά τι να περιμένεις από κάποιον που στη Κατοχή έτρωγε από τρία συσσίτια, ενώ δίπλα του πέθαινε κόσμος;

*** Δύο γυναικοκτονίες, με διαφορά μερικών ωρών, σημειώθηκαν σε Κρήτη και Ζάκυνθο. Το αίμα είναι αρκετό για να μην το βλέπουν όσοι αρνούνται ακόμα και σήμερα τον όρο γυναικοκτονία. Δεν τις σκοτώνουν επειδή τις αγαπούν, ούτε γιατί ζηλεύουν, τις σκοτώνουν επειδή νομίζουν ότι έχουν εξουσία πάνω τους. Τελεία και παύλα...